

**Гарун
Ярослав
Євстахійович**

Кандидат хімічних наук,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері
нафтопереробки
і нафтохімії, управлінець

Народився 23 жовтня 1937 р. у м. Стрий Львівської області.
У 1953 р. вступив на нафтовий факультет ЛПІ, який закінчив із відзнакою. У 1958 р. був направлений на Дрогобицький НПЗ, де працював оператором, інженером-конструктором, технологом та начальником цеху.

У 1970 р. перейшов працювати на Дрогобицький дослідний завод. Був заступником директора з наукової роботи, з 1982 р. — головним інженером, а з 1984 р. — директором заводу.

У 1980 р. захистив кандидатську дисертацію «Вплив структури та молекулярно-масового складу олігобутенів на їх реакційну здатність із малеїновим ангідридом».

Я. Є. Гарун зробив великий внесок у розвиток нафтопереробної та нафтохімічної промисловості України. Під його керівництвом здійснено розробку і впровадження у виробництво понад 190 видів нової продукції, зокрема малотоннажних мастильних матеріалів та присадок. У 1994 р. на базі Дрогобицького дослідного заводу НВО «МАСМА» створено ВАТ «Галол».

Зусиллями Ярослава Євстахійовича здійснено повне перефільювання роботи підприємства, запроваджено гнучкі технологічні схеми, які дозволили легко змінювати асортимент продукції. Завод став провідним науково-дослідним центром із розробки технологій присадок різного призначення, мастильних матеріалів, олів, нафтохімічних продуктів спеціального призначення.

У період становлення незалежності України під керівництвом Я. Є. Гаруна ВАТ «Галол» не лише стабільно працювало, а й на 20% збільшило кількість робочих місць, ввело в експлуатацію чотири технологічні лінії виробництва олів потужністю 120 тис. т.

Ярослав Євстахійович приділяв велику увагу підготовці молодих спеціалістів, був постійним головою Державної комісії із захисту дипломних проектів випускників хімічних спеціальностей Дрогобицького нафтового технікуму та ДУ «Львівська політехніка». Він опублікував 96 наукових статей, отримав 104 свідоцтва на винаходи.

Велику увагу Я. Є. Гарун приділяв питанням соціального захисту членів трудового колективу підприємства та його колишніх працівників (пенсіонерів). Заслужене визнання здобув створений за його підтримкою хор ВАТ «Галол» «Прикарпаття».

Також опікувався відродженням національної культури, підтримував талановиту молодь.

Ярослав Гарун був постійним членом Дрогобицького міськвиконкому, депутатом Дрогобицької міської ради.

За професійні успіхи і активну громадську діяльність ім'я Я. Є. Гаруна занесене в Книгу пошани заводу. Йому присвоєно звання «Кращий інженер ВАТ «Галол». Нагороджений орденом Дружби народів, знаком «Відмінник нафтопереробної і нафтохімічної промисловості СРСР», грамотами Держнафтогазпрому України.

Помер 13 липня 1999 р.

**Геворк'ян
Володимир
Христофорович**

Доктор геолого-мінералогічних наук, професор, академік УНГА,
фахівець у галузі морської
геології, геології нафти і газу

Народився 17 березня 1933 р. у м. Мінськ (Білорусь).

У 1956 р. закінчив гірничий факультет Київського політехнічного інституту, де отримав кваліфікацію гірничого інженера-геолога.

Професійну діяльність розпочав у 1956 р. на посаді геолога Приазовської геологічної експедиції Міністерства геології СРСР. З 1958 р. — в ІГН АН УРСР. Тут пройшов шлях від інженера до завідувача відділу літології (з 1983 р.).

У 1956 р. захистив кандидатську, а в 1983 — докторську дисертацію.

В. Х. Геворк'ян зробив великий внесок у розвиток української морської геологічної науки. Він дослідив багато теоретичних та прикладних проблем океанічного літогенезу, геохімії і мінералогії осадових морських утворень, генезису рудних проявів та накопичень вуглеводневої сировини, нових теоретичних седиментологічних розробок на основі аналізу балансу речовини в океані, кругообігу глибинних вуглеводнів і мінералізованих

флюїдів, морської геоекології, створення сучасних методів одержання морської геологічної інформації. Одним із перших звернув увагу на значення мантийної дегазації вуглеводнів. Його оригінальні теоретичні розробки в галузі тектонічної будови й історії геологічного розвитку морських та океанічних басейнів не мають аналогів у світі.

Наукові роботи, які проводив учений, потребували нових методів одержання морської геологічної інформації. Для цього він у 1974 р. уперше використав населені глибоководні апарати. Такий метод отримання геологічних даних виокремив морські геологічні дослідження на принципово новий рівень. Опубліковані в цій галузі наукові праці Володимира Геворк'яна є унікальними: це стосується насамперед прогностичних оцінок екологічного стану природних територіальних комплексів дна Чорного моря та розробки методів стабілізації екологічної ситуації для її покращення.

Науковець брав участь у підводних дослідженнях (загалом провів більше 3 тис. годин спостережень), працював на підводних населених апаратах майже в усіх регіонах Світового океану. Він — знаний вітчизняний професійний гідронавт-дослідник першого класу.

Володимир Христофорович активно вивчає проблеми освоєння мінеральних і біологічних ресурсів відкритого океану. Виконаний комплекс досліджень щодо умов розміщення газогідратних покладів у межах українського сектору північно-західного шельфу Чорного моря дозволяє приступити до пошуків, розвідки та розробки методів освоєння цього перспективного виду вуглеводневої сировини.

Вчений є автором понад 400 друкованих і рукописних робіт, серед яких 14 монографій.

У 2000 р. він був удостоєний Державної премії України у галузі науки і техніки. Нагороджений срібними медалями ВДНГ.